

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/57/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315220297
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315220297.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: Mgr. Fedor Benka a Mgr. Katarína Arnouldová, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, Žilina IČO: 31 575 951, proti žalovanému: G. J., nar. X.X.XXXX, bytom D.. N. XXX/XX, C., o zaplatenie 5.858,74 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 1. decembra 2016, č.k. 24C/181/2015-98, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í a** vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 2 písm. b), § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 511 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, a vecne dôvodil, že zo žaloby vyplynulo (súd prvej inštancie pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, ktorý s tým písomne v žalobe súhlasil), že žalobca dňa 21.8.2014 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. 151401, na základe ktorej poskytol žalobcovi peňažné prostriedky vo výške 6.000 eur, ktoré bol tento povinný splatiť do 20.8.2024. Po vyčerpaní úveru žalovaný mal porušiť zmluvné povinnosti, preto ho žalobca listom zo dňa 24.6.2015 vyzval na predčasné splatenie úveru do 4.7.2015, ktorý žalovaný ignoroval. Pohľadávka pozostáva z istiny 5.858,74 eur, úrokov 274,56 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,43 eur. Žalovaný po zosplatení úveru realizoval splátky vo výške 0 eur. Žalovaný uviedol, že nespochybňuje dôvod vzniku nároku žalobcu, ale poprel výšku uplatneného nároku, uviedol, že so žalobcom sa chcel mimosúdne dohodnúť, ale bezúspešne. Jednou zo základných procesných povinností žalujúcej strany sporu je povinnosť predovšetkým (už v žalobe) pravdivo a úplne opísať rozhodujúce a podstatné skutkové tvrdenia súvisiace s vecou, teda tak, aby bolo zrejmé, na základe akého dôvodu a postupu dospel žalobca k formulácii nároku uplatneného žalobou definovaného v žalobnom petite. V danom prípade mal súd prvej inštancie za to a žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca v rozpore s ust. § 150 ods. 1 CSP v priebehu konania žiadnym spôsobom túto povinnosť nesplnil, zo žaloby nie je zrejmé, ako dospel k výpočtu jednotlivých zložiek požadovaného nároku, na základe čoho a akým spôsobom mal úver zosplatiť, akú sumu úveru a kedy celkovo žalovaný splatil, žaloba je nejasná, pričom k jej objasneniu neprispelo ani dodatočné konanie žalobcu, ktorý podaním zo dňa 3.11.2016 zrejme ako reakciu na odpor žalovaného proti platobnému rozkazu doložil súdu prvej inštancie ďalšie 3 úverové zmluvy, ktoré sa číselne ani obsahovo s označením zmluvy uvedenej v žalobe, z ktorej si mal žalobca uplatnený nárok odvodiť, nezahodujú, nie je zrejmá žiadna súvislosť s predmetným konaním, a to žalovaný ponechal bez akéhokoľvek objasnenia. Z uvedených dôvodov mal súd prvej inštancie žalobu ako takú, tak i v spojitosti s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými žalobcom za nejasnú a nezrozumiteľnú, bez uvedenia rozhodujúcich a podstatných skutkových tvrdení žalobcu, na základe čoho ju v plnom

rozsahu zamietol. Podľa § 255 CSP by mal žalovaný ako procesne úspešná strana sporu právo na náhradu trov konania, avšak vzhľadom na skutočnosť, že mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu ich nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca s návrhom, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe navrhovateľa v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a taktiež neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP). K tvrdeniu súdu, že žalobca dostatočne neuniesol dôkazné bremeno uviedol, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie v zmysle § 128 ods. 1 CSP. V tomto prípade však výzva na opísanie rozhodujúcich skutočností zaslaná nebola. Žalobcovi bol dňa 23.3.2016 zaslaný odpor žalovaného, pri ktorom dal súd žalobcovi možnosť k danému odporu sa vyjadriť v lehote 10 dní, čo žalobca urobil a to vyjadrením zo dňa 5.4.2016, ktoré bolo súdu zaslané ešte v ten istý deň. V predmetnom vyjadrení žalobca opísal všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré neboli obsahom žaloby, a to prehľad splátok žalovaného so započítaním na istinu a úroky, výpočet úroku a úroku z omeškania a taktiež sa žalobca vyjadril k požiadavke žalovaného o priznanie možnosti plniť dlh v mesačných splátkach. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP - rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a taktiež neboli splnené procesné podmienky (§ 365 ods. 1 písm. a) CSP).

4. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie nie je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 24C/181/2015 je zaplatenie sumy 5.858,74 eur s príslušenstvom titulom neuhradených záväzkov zo zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 21.8.2014. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodnutím žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

7. Odvolacím dôvodom tu je tvrdenie, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a taktiež že neboli splnené procesné podmienky.

8. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

10. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

11. Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

12. Občianske súdne konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorá je v § 101 ods. 1 O.s.p. vyjadrená tak, že účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky. Ustanovenie § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. následne stanovuje, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich

tvrdení. Účastníci konania teda majú povinnosť tvrdenia a povinnosť tvrdenie preukázať. Ak účastník neunesie dôkaznú povinnosť, resp. dôkazné bremeno, má to pre neho nepriaznivý následok v tom, že súd pristúpi k vydaniu pre neho nepriaznivého rozhodnutia vo veci. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Cdo 217/2007 zo dňa 27. júla 2009)

13. Žalobca svoj nárok voči žalovanému odvodzuje z úverovej zmluvy č. 151401 zo dňa 21.8.2014 (ďalej len „úverová zmluva“). Uvedená skutočnosť nie je medzi stranami sporu sporná. Spornou v tomto konaní však zostáva výška pohľadávky žalobcu voči žalovanému vyplývajúca z úverovej zmluvy.

14. V sporovom konaní má strana sporu jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nespĺnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba, pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení ustanovenú v § 132 ods. 1 CSP, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec).

15. V danom prípade dôkazné bremeno na preukázanie výšky zostatku úveru zaťažovalo žalobcu, ktorý predložil súdu prvej inštancie potrebné listinné dôkazy, avšak súd prvej inštancie z týchto dôkazov nevychádzal, keď bol toho názoru, že súd prvej inštancie nie je povinný vyvodzovať, ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Avšak v tomto prípade je potrebné dať za pravdu žalobcovi, že žalobca včas, dňa 8.4.2016, predložil súdu prvej inštancie písomné vyjadrenie k odporu zo dňa 5.4.2016 (č.l. 55-56) obsahujúce prehľad splácania úveru, špecifikáciu úrokov a úrokov z omeškania, doručovanie a možnosti plnenia dlhu v splátkach, pričom niet dôvodu nepovažovať to za relevantné vyjadrenie vo veci, navyše ak bolo zreteľne štruktúrované. Pokiaľ súd prvej inštancie z predložených listín napriek tomu nemal jasno v otázke, z čoho pozostáva žalovaná suma a ako k nej žalobca dospel, bolo potrebné umožniť žalobcovi nejasnosti vysvetliť a pohľadávku žalobcu adekvátne obhájiť, najmä zaslaním písomnej výzvy žalobcovi.

16. K odôvodneniu súdu prvej inštancie, že žaloba je nejasná, pričom k jej objasneniu neprispelo ani dodatočné konanie žalobcu, ktorý podaním zo dňa 3.11.2016 zrejme ako reakciu na odpor žalovaného proti platobnému rozkazu doložil súdu prvej inštancie ďalšie 3 úverové zmluvy, ktoré sa číselne ani obsahovo s označením zmluvy uvedenej v žalobe, z ktorej si mal žalobca uplatnený nárok odvodiť, nezhdujú, nie je zrejme žiadna súvislosť s predmetným konaním, je potrebné konštatovať, že uvedené zmluvy na č.l. 70-90 doručené na súd prvej inštancie dňa 3.11.2016 odovzdal na poštovú prepravu žalovaný dňa 2.11.2016, čo vyplýva ako z podacej pečiatky súdu prvej inštancie obsahujúcej odkaz na obal zásielky (č.l. 70) tak aj zo samotného obalu zásielky zažurnalizovaného bezprostredne za uvedenými zmluvami (č.l. 91). Záver o tom, že uvedené zmluvy predložil žalovaný, je podporený aj tou skutočnosťou, že žalobca nebude mať zrejme prístup k zmluvám medzi veriteľom PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. a dlžníkom G. J. ktorý je v tomto konaní žalovaným, a zároveň aj tou skutočnosťou, že žalovaný uvedenými zmluvami chcel zrejme preukázať, že je dlžníkom s viacerými záväzkami aj u iného veriteľa. Z uvedeného je zrejme, že predloženie uvedených zmlúv žalovaným nemôže byť na ťarchu žalobcovi v súvislosti s dôkazným bremenom a že súd prvej inštancie sa riadne neoboznámil s predloženými dôkazmi a tieto aj nesprávne vyhodnotil.

17. Vzhľadom k všetkým uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom opätovne posúdi predložené listinné dôkazy, prípadne písomne vyzve žalobcu na doplnenie žaloby, a vyhodnotí dokazovanie tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom opätovne rozhodne a rozhodnutie aj náležite odôvodní (§220 CSP). Zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§396 ods. 3 CSP).

18. Uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).